

La Tasca de Convergència Democràtica de Catalunya

per Lluís Figueras i Romegueres

La tasca realitzada per Convergència Democràtica de Catalunya, en obtenir la pràctica del nostre programa de govern, parteix de la participació a les eleccions de diputats a les Corts de l'Estat Espanyol, en la coalició Pacte Democràtic per Catalunya.

Els resultats electorals han posat C. D. C., no solament en la línia de catalitzador, per les negociacions de la reinstauració de les nostres institucions com a nació de ple dret, sinó que exerceix una funció d'equilibri dins l'Estat Espanyol.

Des de la declaració del nostre Secretari General, les Corts de l'Estat Espanyol, tingueren constància de la capacitat creadora, solidària, pacífica i enèrgica dels catalans.

La nostra decisió de no sotmetre'ns a les postures sucursalistes, ens dona l'opció de cogovernar des de l'oposició; la manca de majoria del partit governamental, facilita el pacta a canvi de la posta en pràctica dels objectius immediats del partit: Autonomia, Amnistia i el salari social.

Mentre altres forces del país es dediquen a les xerrades de cafè, dins les Corts de l'Estat Espanyol, la nostra capacitat pactant ha resolt el reconeixement de les nostres institucions, i l'amnistia, i estem en via d'aconseguir part del nostre programa econòmic i social.

Degut a la urgència dels temes econòmics, no es pot esperar que la Cambra de Diputats tingui reglamentació per a legislar.

Actualment només el govern té poder executiu, i a ell ens hem adreçat. Al Vice-president Josep Fuentes Quintana, perquè inclogui una part del nostre salari social, en les mesures econòmiques.

Una congelació de salaris sense compensacions com el salari social, no és viable i portaria al país en un camí cada vegada més estret i sense sortida.

Mesures:

1. Retardar els pagaments de les hipoteques sobre habitatges protegits en un termini de dos anys.
2. Congelació, durant un any, de l'interès aplicat als préstecs personals i hipotecaris, concedits abans del 30 de juny 1977.
3. Els pagaments dels col·legis, que es descomptin dels impostos sobre el rendiment del treball personal, en les persones que no ingressin un milió de pessetes a l'any.
4. Subvenció a través de l'«Institut Nacional de Previsió», de mil pessetes més per tots els fills fins a 5 anys, en concepte de guarderia.
5. Reconsideració de la protecció a les famílies nombroses.

Categoria d'Honor: Matrimonis amb més de 6 fills menors d'edat.

Categoria primera: Matrimonis amb 4, 5 i 6 fills menors d'edat.

Categoria segona: Matrimonis amb 3 fills menors d'edat.

A part dels beneficis existents, per a tots ells:

- a.) Ensenyament gratuït fins als 16 anys.
- b.) Salari base per als fills matriculats en centres universitaris.
- c.) Subvencions específiques de vacances, per als fills menors de 16 anys.
- d.) Transport públic gratuït per als menors en

edat escolar i bonificació del 50% per als universitaris.

6. Elevació de les prestacions d'ajut familiar a 800 ptes. per fill fins als 18 anys, i de 1.200 ptes. per a la mare.
7. Les pensions mínimes de jubilació s'equipararan a las del salari mínim professional.
8. Els jubilats tindran els transports urbans gratuïts i una bonificació del 40% a RENFE i a IBERIA. D'acord amb les normes de servei.
9. Fins que no es reguli una política de planificació familiar, les receptes d'anticonceptius han de formar part de les prestacions farmacèutiques de l'I.N.P.

Aquests nou apartats són un primer pas, per a començar a introduir el salari social. I el govern el pot fer factible amb els impostos addicionals a les super-rendes.

Política de treball. El nostre país té el 90% dels llocs de treball en la petita i mitjana empresa. Això obliga a una consideració molt forta a aquests mitjans. Cada dia se'ns parla de les persones en atur, de la crisi, etc. No hi ha possibilitats de sortir-nos-en si tots no hi posem una ferma voluntat de superació. Treballadors i empresaris ahora han d'esforçar-se en trobar un espai de mutu respecte i cooperació.

Si fins ara hem proposat unes mesures petites però factibles, de cara al salari social, ara cal que ens preocupem de les fonts de treball. L'empresa.

1. Posar a disposició de la petita i mitjana empresa 20.000 milions de pessetes a repartir en préstecs a mitjà i llarg termini, d'importos no superiors a 25 milions.
2. Que com a mínim el 20% del coeficient d'inversió de bancs i caixes, sigui per finançar les petites i mitjanes empreses.
3. Disminució del coeficient de caixa, dels bancs comercials i industrials i dedicar-lo al descompte de paper de la petita i mitjana empresa.
4. Autoritzar el Ministeri d'Hisenda i l'Institut Nacional de Previsió, per a convenir l'ajornament dels pagaments d'impostos i quotes, a terminis màxims de cinc anys, sense interessos.
5. Degut a la situació de la indústria tèxtil, i per contrarestar l'ajut que fa la C.E.E. a les seves empreses d'aquest ram: facilitar per part de l'Administració, el gremi tèxtil, uns crèdits a llarg termini per als pagaments extres i vacances.
6. Efectuar un control real a les empreses amb participació de capital estranger superior al 25%, perquè no es beneficiïn d'aquestes mesures inadecuadament i es puguin lliurar més recursos per les empreses totalment nacionals.
7. El pagament de tots els deutes per part de l'Administració, contrets amb empreses privades.
8. Creació d'una ponència per part del Govern, per a l'estudi i la promoció de la petita i mitjana empresa, promovent mesures financeres, fiscals, d'estímul a la inversió i d'organismes cooperativistes en diferents tipus de gestió.
9. Traspàs, al pressupost General de l'Estat, d'una part de les quotes de la Seguretat Social.

Entenem que aquestes mesures, assoleixen un primer pas per a la posta en marxa del nostre programa econòmic i social, i són factibles de realitzar per part de l'Administració Central.